

een Trøst, som er nægtet den enkelte Person, der fra Femogtyveaarsdagen ser tilbage paa sin Virksomhed: Kvindesagens Liv rækker over Aarhundreder. For hundrede Aar siden fremsatte Kvinder i Frankrig og England omtrent de samme Ønsker, som vi har fremsat og kun for en lille Del faaet opfyldt; endnu hundrede og atter hundrede Aar tilbage kan man forfølge Sporene af den samme Trang; og forsaavidt den ikke bliver tilfredsstillet i vore Dage, vil den ufejlbarlig gøre sig gældende i Fremtiden. De femogtyve Aar er jo kun som et kort Øjeblik i Sagens Liv, og det Arbejde, der er gjort i den Tid, har vi Lov til at regne som kun en Begyndelse.

Det har fra flere Sider været gjort gældende, at Kvindeforeningerne har haft deres bedste Tid; men jeg ser ingen Grund til at give dette nogen Tiltro. Paa andre Omraader blomstrer jo Foreningslivet i vore Dage stærkt; hvorfor skulde det da ikke gøre det blandt Kvinderne, som efterhaanden, ved en mere almindelig Deltagelse i Samfundets Arbejde, ogsaa maa faa mere Syn for Solidaritetstanken og mere Evne til at arbejde under den? Og hvad *Dansk Kvindesamfund* angaar, da ser jeg heller ikke rettere, end at dette lille Tilbageblik viser, at det ikke har været bundet til Personer eller er stivnet i snevre Former, men at det ogsaa i Fremtiden maa kunne bruges som Redskab for Kvindernes fremadstræbende Trang.

Kirstine Frederiksen.

Det gode Ord.

Det gode Ord — det gode Sted,
hvad selv en Tvivler tror og ved,
de maa hinanden finde.

Saa vide Hjertets Kongebud
forkynder det — at Gud er Gud,
de skilles ingensinde . . .